

DROYMA ØLL UM AT SLEPPA HEIM AFTUR

Hóast neyðhjálpin ger mest mun í nærumhvørvinum, so er eisini torførast at hjálpa har, sigur Andreas Kamm, aðalskrivari í Dansk Flygtningehjælp

DANJAL AV RANA

Andreas Kamm, aðalskrivari í Dansk Flygtningehjælp, vitjaði fyrr í vikuni í Føroyum, og mánakvøldið helt hann ein fyrilestur í Løkshøll, sum partur av einum tiltaki, um flóttafólk, sum Tiljar skipaði fyri. Umframt Andreas Kamm vóru fyrilestrar við Rúna Joensen, frá Vinnumálaráðnum, Ken Nónklett frá Útlendingastovuni, Regin Jacobsen frá Bakkafrost og David Im frá Klaksvíkar kommunu.

Andreas Kamm vísti í fyrilestri sínum á, at flóttafólkastøðan í dag er tann ringasta síðani 2. heimsbardaga.

– Yvir 52 milliónir fólk eru flýdd frá heimi sínum, orsaka av forfylging, hunguri ella kríggi. Miðallongdin á ymisku flóttafólkakreppunum er vöksin úr 10 árum til 20 ár seinastu tíðina. Orsøkin til hetta er, at nýggj kríggj og ófriður birtast, meðan tey gomlu kríggini vara við. Samstundis sum talið á flóttafólkum er methøgt, minkar figgjarjáttanin til hjálpararbeiðið støðugt, so alt í alt er støðan sera svár, sigur Andreas Kamm.

Langt tann størsti parturin, okkurt um tveir triðingar, av flóttafólkum í heiminum í dag, eru innanhýsis flóttafólk, tað vil siga, flóttafólk í egnum landi. Í Sýria, sum er størsta flóttafólkakreppan í lötuni, eru 10 milliónir innanhýsis flóttafólk.

– Hesi eru samstundis tey torførastu at náa við hjálp. Tað er ofta torført at koma til legur teirra, tað er ofta sera vandamikið, og í nógvum førum mugu vit biðja um vælvild at hjálpa teimum, frá tí stjórn ella teimum bólum, sum eru eftir teimum, greiðir Andreas Kamm frá.

– Tað er stórir mismunur millum tað methøga talið av flóttafólkum í heiminum og evnini, tað vil siga viljan og figgjarligu játtanina, at veita teimum forfylgdu verju, sigur Andreas Kamm.

Yvir 14 milliónir fólk eru flýdd undan borgarakrígnum í Sýria seinastu árin. 75 prosent av teimum eru kvinnur og børn. 5,7 milliónir sýrisk børn liva í dag sum flóttafólk, harav 3,7 milliónir í Sýria.

Hann harmast um, at kjakið í vesturheiminum í dag í stóran mun viðgerð spurningin um, hvussu vit

kunnu sleppa undan at taka ímóti flóttafólki, heldur enn at tosa um, hvussu vit kunnu hjálpa teimum. Í Evropa, eins og í Føroyum, verður nógv tosað um, at vit fyrst og fremst eiga at hjálpa flóttafólkunum har tey eru, í nærumhvørvinum.

– Sjálvandi skulu vit hjálpa teimum í nærumhvørvinum, og meginparturin av tí hjálpararbeiði, sum verður gjørt, verður gjørt í nærumhvørvinum, sigur Andreas Kamm, og vísir aftur á, at tveir triðingar av øllum flóttafólkum eru innanhýsis flóttafólk.

– Tað er biligari, meiri fæst fyri pengarnar, men tað er eisini nógv verri og vandamiklari at gera hjálpararbeiði í krígstøðum. Tí kann hetta ikki vera ein spurningur um antin/ella, men heldur bæði/og.

Borgarakríggið í Sýria hevur skapt yvir 14 milliónir flóttafólk. 10 milliónir eru innanhýsis í Sýria, 4 milliónir eru flýdd til grannalondini. Einans 200.000 eru komin til Evropa og eini 20.000 teirra til Danmarkar.

– Tey allarflestu fáa tí hjálp í nærumhvørvinum, eini 90 til 95 prosent av teimum. Kjakið her í Norður-

londum ber ofta brá av, at fólk halda, at "øll" flóttafólkini koma til Evropa, men tað hevur jú einki hald í veruleikanum. Tað er bara ein lítil partur av samlaða flóttafólkatalinum, sum kemur til Evropa, sigur hann.

Andreas Kamm sigur, at vit mugu minnast til, at endamálið er, at hesi fólkini skulu sleppa heim aftur til sitt egna land at búgva.

– Hesi fólkini eru ikki farin heiman ífrá av egnum huga, men eru flýdd fyrri at bjarga lívinum. Tey droyma um ein dagin at flyta heim aftur, men jú longri tey búgva í flóttafólkalegum,